

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA Nr. 116 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **SC X SRL**, cu sediul în sat X, județul Hunedoara.

Contestația a fost formulată impotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă de Activitatea de inspecție fiscală în baza **Raportului de inspecție fiscală nr. X**, privind stabilirea ca obligație suplimentară de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator;
- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art.206 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, societatea contestatoare susține următoarele:

Creanța fiscală privind contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator și contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, nu se întemeiază pe situația de fapt reală, contrar dispozițiilor art. 5, 6 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, în ceea ce privește aplicarea unitară a legislației fiscale, exercitarea dreptului de apreciere al organului fiscal, obligativitatea acestuia de a adopta soluțiile fiscale admise de lege, întemeiate pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză și exercitarea rolului său activ care presupune examinarea din oficiu a stării de fapt reale.

În determinarea obligațiilor suplimentare privind contribuția pentru asigurările de sănătate și majorările de întârziere aferente, în sumă totală de X lei, organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice relevante pentru impunere, cerință impusă de art. 105 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Înscrisul constatator al raportului de inspecție și conținutul deciziei de impunere contestate, nu probează realizarea obiectului inspecției fiscale la **SC X SRL**, așa cum este stipulat la art. 94 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, în sensul că organele de inspecție nu verifică și nu stabilesc bazele de impunere a contribuției pentru asigurări de sănătate, în corespondență cu legătura de cauzalitate dintre veniturile supuse impozitării și prevederile legislației fiscale.

Deși, organele de inspecție fiscală dezvoltă în Raportul de inspecție faptul că, agentul economic verificat a încheiat contracte civile în baza art. 942 din Codul civil în vederea efectuării unor lucrări cu capital propriu (caii proprii) al persoanelor fizice, acestea nu aplică norma fiscală corespunzătoare în tratarea acestor venituri din alte surse, respectiv, prevederile art. 78 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În fundamentarea bazei de impunere, organele de inspecție invocă prevederile art. 257 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și art. 5 din Ordinul nr. 617/2007, prevederi care se referă la veniturile asimilate salariilor, așa cum sunt definite la art. 55 alin. (2) din Codul fiscal, nu la veniturile din alte surse, prevăzute de art. 78 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Organele de inspecție fiscală au stabilit baza de impunere, suplimentară, prin tratarea din punct de vedere fiscal a veniturilor obținute în baza contractelor civile ca, provenind din desfășurarea unei activități dependente, potrivit art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ori, la pct. 67 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004 date în aplicarea art. 55 alin. (1) și alin. (2) din Codul fiscal, se precizează că, *„sunt venituri din activități dependente dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:*

Persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu.”

Sumele achitate de societate în baza contractelor civile reprezintă contravaloarea prestațiilor efectuate cu capital propriu (cai și atelaje), fapt ce înlătură indubitabil caracterul de venituri de natură salarială, cum, eronat, au fost considerate de organele de inspecție.

Având în vedere fundamentarea susținerilor de mai sus,, societatea comercială concluzionează că, nu datorează contribuțiile la asigurările de sănătate și accesoriile aferente, stabilite prin decizia contestată, astfel că, solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată precum și anularea Deciziei de impunere nr. X și în subsidiar a Raportului de inspecție fiscală (parțial) nr. X.

II. Prin Decizia de impunere nr. X emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X, s-au stabilit în sarcina SC X SRL, obligații fiscale suplimentare, reprezentând contribuții la asigurările sociale de sănătate în sumă de X lei și majorări de întârziere aferente de X lei.

Urmare efectuării controlului, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în perioada supusă controlului, **SC X SRL** a încheiat, contracte civile, pe perioadă nedeterminată, cu diferite persoane fizice, în baza art. 942 din Codul civil.

Obiectul acestor contracte reprezintă prestări de servicii cu caii pentru transportul materialului lemnos.

Prin raportul de inspecție fiscală, organele de control au reținut că, potrivit art. 1471 din Codul civil, încheierea convențiilor civile pentru prestarea unor activități se realizează numai cu respectarea condițiilor universal valabile care stau la baza oricărei convenții, respectiv realizarea activității să fie cu caracter ocazional, conjunctural și uneori urgent, să nu aibă caracter de continuitate, iar activitatea respectivă să nu fie înscrisă în obiectul de activitate principal sau secundar al firmei.

Din analiza prevederilor din contractele încheiate de **SC X SRL** cu prestatorii de servicii, organele de inspecție au constatat că, activitatea desfășurată de aceștia, nu are un caracter ocazional, acestea fiind încheiate pe perioadă nedeterminată și în strânsă legătură cu obiectul principal de activitate.

Pentru serviciile prestate în baza contractelor civile încheiate, în perioada supusă verificării **SC X SRL** a achitat colaboratorilor suma de X lei, astfel:

- în perioada X X lei;
- în anul X X lei;
- în anul X X lei;
- în perioada X X lei.

Pentru sumele achitate lunar, în baza statelor de plată întocmite, **SC X SRL** nu a constituit, nu a reținut și nu a declarat către bugetul de stat contribuția la asigurările de sănătate pentru persoanele fizice care au prestat serviciile prevăzute în contractele civile.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au considerat că veniturile obținute de persoanele fizice pe baza contractelor civile încheiate potrivit art. 942 din Codul civil, sunt venituri de natură salarială, invocând prevederile art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, astfel că, au stabilit suplimentar, în sarcina societății, obligații de plată în sumă totală de **X lei**, după cum urmează:

- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator.

Pentru nerplata în termen a contribuțiilor pentru asigurărilor de sănătate, stabilite suplimentar, au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă totală de **X lei**, astfel:

- **X lei**, majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.
- **X lei**, majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator;

III. Avand în vedere constatările organelor de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada supusă verificării, invocate de societatea contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

Referitor la contribuțiile pentru asigurări de sănătate în sumă totală de X lei și accesoriile aferente în sumă de X lei, stabilite prin decizia de impunere contestată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe dacă sumele achitate persoanelor fizice, în baza contractelor civile încheiate în baza art. 942 din Codul civil, se includ în baza de impozitare a veniturilor din salarii și asimilate salariilor sau dacă sumele respective pot fi incluse în categoria “alte venituri” cu impunere separată.

În fapt, în perioada supusă controlului, **SC X SRL** a încheiat un număr de X contracte civile, pe perioadă nedeterminată, cu diferite persoane fizice, în baza art. 942 din Codul civil, care au ca obiect, prestări de servicii cu caii pentru transportul materialului lemnos, astfel:

- contractul civil încheiat cu X, pentru „*recoltat și tras cu caii proprii, material lemnos*” cu o remunerație stabilită de X lei/prestație;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*lucrări de cărăușerie cu caii proprii*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*fasonat cu utilaje proprii și tras cu caii proprii, material lemnos din cadrul parchetului X*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*îngrijire animale pentru lucru la parchetele de exploatare*” cu o remunerație stabilită de X lei/lună;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*prestări servicii cu caii*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*prestări servicii cu caii*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*lucrări de întocmire avize de însoțire și secționare cu utilaje proprii a materialului lemnos*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*tras cu caii proprii a materialului lemnos din cadrul partizii X*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*tras cu caii proprii a materialului lemnos din cadrul partizii X*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*prestări servicii cu caii*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*tras cu caii a materialului lemnos în cadrul partizii X*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc;
- contractul civil încheiat cu X, pentru „*tras cu caii proprii a materialului lemnos din cadrul partizii X*” cu o remunerație stabilită de X lei/mc.

Din analiza prevederilor din contractele încheiate de **SC X SRL** cu prestatorii de servicii, organele de inspecție au constatat că, activitatea

desfășurată de aceștia, nu are un caracter ocazional, acestea fiind încheiate pe perioadă nedeterminată și în strânsă legătură cu obiectul principal de activitate.

Prin raportul de inspecție fiscală, organele de control au reținut că, potrivit art. 1471 din Codul civil, încheierea convențiilor civile pentru prestarea unor activități se realizează numai cu respectarea condițiilor universal valabile care stau la baza oricărei convenții, respectiv realizarea activității să fie cu caracter ocazional, conjunctural și uneori urgent, să nu aibă caracter de continuitate, iar activitatea respectivă să nu fie înscrisă în obiectul de activitate principal sau secundar al firmei.

Față de cele constatate, organele de inspecție fiscală au considerat că veniturile obținute de persoanele fizice pe baza contractelor civile încheiate potrivit art. 942 din Codul civil, sunt venituri de natură salarială, invocând prevederile art. 55 alin. (1) și alin. (2) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia:

“(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor”,

coroborate cu prevederile pct.67 și pct.68 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care prevăd următoarele:

“67. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități

dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator și

angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;

- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți

mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;

- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare

în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și

este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual

de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de

numire:

- salariile de bază;

- sporurile și adaosurile de orice fel;

- indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea

timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel,

altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeași natură;

- recompensele și premiile de orice fel;

- sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii,

personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate

salariaților agenților economici;

- **sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;**
- **sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;**
- **orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;**

Potrivit prevederilor legale de mai sus, se reține că, organele de inspecție fiscală au reîncadrat sumele achitate de societatea contestatoare persoanelor fizice cu care aceasta a încheiat contractele civile, ca fiind venituri de natura salarială sau asimilate salariilor, astfel că, au stabilit suplimentar, în sarcina societății, obligații de plată în sumă totală de **X lei**, după cum urmează:

- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator.

Pe de altă parte, societatea contestatoare susține că, a încheiat contractele civile în baza art. 942 din Codul civil în vederea efectuării unor lucrări cu capital propriu (caii proprii) al persoanelor fizice, astfel că, potrivit prevederilor art. 78 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, sumele achitate pentru activitățile prestate, în baza acestor contracte, constituie venituri din alte surse.

În drept, potrivit art. 942 din Codul civil, **„Contractul este acordul între două sau mai multe persoane spre a constitui sau a stinge între dânșii un raport juridic.”**

În lipsa unor prevederi speciale în cuprinsul Legii nr. 53/2003 privind Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la convențiile civile, normele aplicabile în această materie rămân cele ale Codului civil, prevăzute la Titlul III *„Despre contracte sau convenții”*, unde la art. 948 se precizează:

- „Condițiile esențiale pentru validitatea unei convenții sunt:**
- 1. capacitatea de a contracta;**
 - 2. consimțământul valabil al părții ce se obligă;**

3. un obiect determinat;

4. o cauză licită.”

În speță, sunt aplicabile prevederile art. 78 alin. (1) lit e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„Definirea veniturilor din alte surse

(1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

[...]

e) venituri primite de persoanele fizice din activități desfășurate pe baza contractelor/convențiilor civile, încheiate potrivit Codului civil, altele decât cele care sunt impozitate conform cap. II și conform opțiunii exercitate de către contribuabil. Opțiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris, în momentul încheierii fiecărei/fiecărui convenții/contract civil și este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activității desfășurate pe baza acestei/acestui convenții/contract.”

Potrivit prevederilor legale menționate mai sus, veniturile de natură salarială prevăzute la art. 55 din Codul fiscal sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator și angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;
- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;
- persoana care activează contribuie **numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală**, nu și cu capitalul propriu.
- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;
- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

Din documentele existente la dosar se retine că pentru cazurile în speță nu sunt îndeplinite nici unul din criteriile care definesc existența desfășurării unor activități dependente de către persoanele în cauză, potrivit

pct.67 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În situația de față, în realizarea activităților prevăzute în contractele civile, persoanele fizice în cauză au utilizat capital propriu (cai, atelaje, utilaje proprii specifice activității de exploatare a lemnului).

Având în vedere cele arătate mai sus, precum și prevederile art. 982 din Codul civil, potrivit cărora **“Toate clauzele convențiilor se interpretează unele prin altele, dându-se fiecărei înțelesul ce rezultă din actul întreg”** și a art. 977 din același cod, care prevede că, **“Interpretarea contractelor se face după intenția comună a părților contractante, iar nu după sensul literal al termenilor”**, sumele primite de persoanele fizice de la **SC X SRL**, în baza contractelor civile, nu pot fi asimilate veniturilor din salarii, așa cum sunt definite de art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acestea.

Prin urmare, sumele primite de persoanele fizice de la **SC X SRL**, în baza contractelor civile, reprezintă venituri din alte surse, așa cum sunt definite de art. 78 alin. (1) lit e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele menționate mai sus, se reține că, în mod eronat, organele de inspecție fiscală, au procedat la reîncadrarea veniturilor din alte surse, obținute de persoanele fizice în baza contractelor civile ca fiind venituri de natură salarială și față de care au stabilit obligațiile suplimentare, datorate de societate în baza actului normativ care le reglementează și accesoriile aferente, în sumă totală de **X lei**, reprezentând:

- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator;
- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

În ceea ce privește contribuția la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator, sunt incidente prevederile art. 258 alin.(1) și alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, potrivit căroră,

„(1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații au obligația să calculeze și să vireze la fond o contribuție de 7% asupra fondului de salarii, datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă.

(2) Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei legi, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de o persoană fizică și juridică pentru plata drepturilor salariale sau asimilate salariilor.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că, persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații, au obligația să calculeze și să vireze contribuția la asigurările sociale de sănătate asupra fondului de salarii realizat, fond care cuprinde totalitatea sumelor utilizate de o persoană fizică și juridică pentru plata drepturilor salariale sau asimilate salariilor.

În situația de față, sumele achitate de **SC X SRL** către persoane fizice, pentru realizarea activităților prevăzute în contractele civile (cu capital propriu), reprezintă venituri din alte surse, așa cum sunt definite de art. 78 alin. (1) lit e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și nu venituri de natura salariilor, astfel că se va admite contestația formulată de societate pentru suma de **X lei**, reprezentând contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator.

Având în vedere principiul de drept, conform căruia *accesoriul urmează principalul*, se va admite contestația, și în ceea ce privește **majorările de întârziere** aferente contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de **X lei**.

În ceea ce privește contribuția la asigurările sociale de sănătate reținute de la asigurați, sunt incidente prevederile art. 257 alin. (1), alin. (2), alin. (5) și alin. (7) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, potrivit cărora

(1) **Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la [art. 213](#) alin. (1).**

(2) **Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote, care se aplică asupra:**

a) **veniturilor din salarii sau asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit;**

b) **veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu**

poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar;

c) veniturilor din agricultură supuse impozitului pe venit și veniturilor din silvicultură, pentru persoanele fizice care nu au calitatea de angajat și nu se încadrează la lit. b);

d) indemnizațiilor de șomaj;

e) veniturilor din pensiile care depășesc limita supusă impozitului pe venit;

f) veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi, veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și altor venituri care se supun impozitului pe venit numai în cazul în care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la lit. a) - e), alin. 2¹ și art. 213 alin. (2) lit. h), dar nu mai puțin de un salariu de bază minim brut pe țară, lunar. [...]

(5) Contribuțiile prevăzute la alin. (2) și (4) se plătesc după cum urmează:

a) lunar, pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. a), d) și f);

b) trimestrial, pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. b) și la alin. (4);

c) anual, pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. c) și f).[...]

(7) Obligația virării contribuției de asigurări sociale de sănătate revine persoanei juridice sau fizice care plătește asiguraților veniturile prevăzute la alin. (2) lit. a), d) și e), respectiv asiguraților pentru veniturile prevăzute la alin. (2) lit. b), c) și f).”

Aceste prevederi se coroborează cu prevederile art. 15 din Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit căroră,

„(1) Prin sintagma alte venituri, prevăzută la [art. 257](#) alin. (2) lit. f) din lege, se înțelege alte venituri impozabile prevăzute de [Codul fiscal](#), în condițiile în care nu se realizează veniturile prevăzute la [art. 257](#) alin. (2) lit. a) - e) din lege, veniturile din salarii care, potrivit [Codului fiscal](#), nu sunt impozabile, precum și veniturile prevăzute la [art. 213](#) alin. (2) lit. h) din lege.

(2) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (1) și care până la data de 31 decembrie a anului în curs sunt sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară vor plăti contribuția anual până la data de 25 a lunii ianuarie a anului următor, calculată la nivelul a 12 salarii minime brute pe țară.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că, pentru sumele sumele achitate de **SC X SRL** către persoane fizice, pentru realizarea activităților prevăzute în contractele civile (cu capital propriu), reprezentând venituri din alte surse, așa cum sunt definite de art. 78 alin. (1) lit e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, persoanele fizice respective datorează contribuția la asigurările sociale de sănătate.

Persoanele care realizează veniturile de natura celor menționate mai sus au obligația de a achita contribuția anual până la data de 25 a lunii ianuarie a anului următor.

Având în vedere cele reținute mai sus, se concluzionează că, în situația de față, contribuția la asigurările sociale de sănătate aferentă veniturilor din alte surse obținute din realizarea activităților prevăzute în contractele civile (cu capital propriu), așa cum sunt definite de art. 78 alin. (1) lit e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se datorează de către persoanele care au realizat astfel de venituri și nu de **SC X SRL**, astfel că se va admite contestația formulată de societate pentru suma de **X lei**, reprezentând contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de asigurați.

Având în vedere principiul de drept, conform căruia *accesoriul urmează principalul*, se va admite contestația, și în ceea ce privește **majorările de întârziere** aferente contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de asigurați în sumă de **X lei**.

Pentru considerentele reținute mai sus și în temeiul art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Admiterea contestației formulată de **S.C. X SRL** împotriva **Deciziei de impunere nr. X** emisă de Activitatea de inspecție fiscală privind stabilirea ca obligație suplimentară de plată, către bugetul consolidat al statului, a sumei de **X lei**, reprezentând:

- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator;
- **X lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- **X lei**, majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

DIRECTOR EXECUTIV,